

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

373. An, & qualiter limitanda responsio ad prius, seu quænam resignationes fieri possint sine auctoritate Superioris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

re sine Episcopi seu Diocessani licentia; cum ut illa sint sub cura & dispositione Episcopi. Pirh. *ibid.* ex Fagnano *loc. cit.*

Quaestio 373. An, & qualiter limitanda praecedens responsio, seu quanam resignationes fieri possint sine auctoritate Superioris?

1. **R**espondeo primò: locum non habere, seu non requiri auctoritatem seu consensum Superioris in resignatione, seu cessione juris ad beneficium, competentis v.g. ratione postulationis, electionis, praesentationis, impetrationis literarum apostolicarum de promovendo. Barbof. *loc. cit.* n. 5. Paris. *cit. q.* 1. à n. 74. citans quamplur. Garc. *loc. cit.* n. 247. Pirh. *cit. n.* 57. Laym. *in c. admonet. de renunc.* n. 2. Ratio communis horum omnium est, quòd in beneficiis acquirendis cesset ratio illa vinculi. Neque enim tam arcto vinculo Ecclesiae obstringitur electus, postulatus, praesentatus, quàm confirmatus, institutus &c. Paris. *n.* 74. Pirh. *loc. cit.* quòdque auctoritas illa Superioris requiritur, est propter interesse Superioris, quòd non adest, nisi postquam beneficiatus jus plenum in beneficio est adeptus per confirmationem, aliamve institutionem. Paris. *n.* 82. Pirh. *loc. cit.* neque dictus electus praesentatus ante confirmationem, institutionem verum, sed quasi contrahit matrimonium cum Ecclesia. Paris. *n.* 88. Sic itaque electus ad beneficium vel dignitatem Ecclesiasticam (& nominatim etiam electus in Episcopum, ut Paris. *n.* 80.) etiam post consensum suum praestitum electioni, ante confirmationem sine licentia Superioris, seu habentis confirmare, potest resignare in manibus eligentium (quas tamen postremas particulas ita intellige, ut opus non sit licentia seu consensu eligentium ad hanc resignationem) Paris. à n. 78. citans quamplur. contra Goffred. Host. Archid. *in c. si electio. de elect.* n. 6. Praeposit. *in c. si quis. 7. q. 1.* quorù sententiam communiter damnatam esse, ait Paris. *n.* 87. Sic praesentatus (etiam post acceptatam à Superiore praesentationem, ut Paris. *n.* 96.) ante institutionem absque auctoritate & licentia Superioris renunciare potest praesentationi, jusque per illam quæsitus ad beneficium in manibus Patroni. Paris. à n. 94. citans Coraf. *de benef. p.* 1. c. 8. n. 15. Roch. *de sa. rep. v. honorificum cum communi.* Si habens literas expectativas ad beneficia vacatura, potest illis sine Superioris seu concedentis illas auctoritate resignare. Barb. *loc. cit.* n. 33. Idem est de gratia, alicui facta per literas de providendo de beneficio vacante; cum per illam adhuc non nisi jus ad beneficium quæsitus sit. Barbof. *cit. n.* 33. citans Zabarell. *in clem. auditor. de rescript.* Secus tamen est de literis obtentis ad beneficia, quae vacant, dum hæ non solum mandatum de providendo, sed provisionem ipsam seu collationem continent; cum enim per harum literarum expeditionem & acceptationem jus sit quæsitus in beneficio jam vacante, ita sine auctoritate Superioris, quis resignare nequit. Paris. *n.* 99. etsi subjungat n. 100. quòd quis sine auctoritate Superioris istiusmodi literis continentibus collationem factam beneficii vacantis post earum acceptationem renunciare possit tacite, non capiendo possessionem illius beneficii vacantis; eò quòd per impetrationem non obligetur quis beneficio, nisi ceperit possessionem, ut Abb. *in c. ad audientiam. de rescript. n.* 3. Quòd ipsum tamen falsum videri ait Garc. *loc. cit.* n. 248. eò quòd, cum illi non

possit renunciare expressè sine auctoritate Superioris, quia juri in re, quale per illam literarum acceptationem acquisivit, renunciare nequit sine Superioris auctoritate, etiam illi tacite, non capiendo possessionem, nequeat renunciare. Abbas autem à Parisio citatus loquatur expressè de literis ad beneficia obtinenda, & non obtenta.

2. Respondeo secundò: posse sine licentia & auctoritate resignari beneficia litigiosa, etiam post illorum collationem aut institutionem, dum jus in iis verè anceps est, & probabiliter dubium (secus enim est, si resignans jus certum habet in beneficio; etsi enim tunc licet patiatur, renunciare tamen non potest beneficio sine Superioris auctoritate) eò quòd tunc cesset praedictum Superioris; cum non constet, possidentem habere jus in re, & dubius sit litis eventus. Item quòd renunciatio talis, utpote per quam in causa dubia receditur à litè sit favorabilis. Barbof. *loc. cit.* n. 6. Paris. *cit. q.* 1. à n. 104. ex Butrio & Abb. *in c. quòd in dubiis. de renunc.* Garc. *loc. cit.* n. 249. citans Coraf. *de benef. p.* 1. c. 8. n. 16. Roffin. *de benef. c.* 14. n. 43. & 44. Pirh. *loc. cit.* n. 58. contra Laym. *in c. admonet. de renunc. n.* 2. ex Anania *in c. c. quòd in dubiis. n.* 18. tenentem contrarium, tum quòd generalis regula sit, resignationem beneficii acquisiti fieri non debere sine auctoritate Superioris, à qua regula nullibi in jure reperitur exceptum beneficium litigiosum; tum quòd interfit Ecclesiarum, ut Episcopus seu Ordinarius cognoscat causam resignationis, praesertim, dum beneficium est curatum, num Ecclesiae expediat, nec ne, num resignatio facta spontè, liberè, sine metu simoniae &c. Quam sententiam quoque probabilem asserit Pirh. *loc. cit.* & pro qua facit, quòd cum aliis tradit Azor. *p.* 2. l. 7. c. 30. q. 3. beneficium litigiosum nec impetrari, nec apud Papam renunciari posse in favorem alterius non factà mentione litigiosi.

3. Respondeo tertio: posse intrusum sine Superioris auctoritate resignare, vel potius dimittere beneficium, in quò intrusus est. Garc. *loc. cit.* n. 250. (hanc tamen adiciens limitationem: si intrusus est existenter & apparenter carens titulo) Paris. *cit. q.* 1. n. 107. citans Glos. Innoc. Abb. Host. & AA. communiter *in c. nisi cum pridem. de renunc.* si enim habentes jus tantum ad beneficium id possint, multò magis id poterunt, qui jus nullum aut titulum habent. Paris. *n.* 108. Praeter has limitationes specialiter sic

Quaestio 374. An, & qualiter criminofus & irregularis resignare possint sine auctoritate Superioris?

1. **R**espondeo primò: Episcopum quantumcunque graviter criminofum, non posse renunciare seu dimittere Episcopatum sine auctoritate & licentia Papae. *nisi cum pridem. de renunc.* ubi dicitur: propter conscientiam criminis cedendi licentia potest, seu debet postulari, & expressus *c. suffredus. 6. q. 3.* Paris. *l. 7. q. 2. n. 3.* Pirh. *ad tit. de renunc. n.* 59. Atque ita Episcopus, etiam simoniacus, dimittere nequibit Episcopatum sine auctoritate Papae, qui, si Episcopus bene administrat Episcopatum, dispensabit cum eo in ordine ad retinendum Episcopatum. Paris. *cit. q. 2. n. 4.* ac proinde idem erit de Episcopo reo aliorum gravissimorum criminum; cum simonia inter gravissima reputetur. Paris. *n.* 5. Ampl. atque hoc ipsum Paris.